

სიშორით შენით

სიშორის შენის სიახლოვე, მარადის მძაფრი,
აბრუებს ყნოსვას, ვარდო ტყიურო!
მესმის ბილიკთა სიხარულით გადანაზაფრი
უვერტიურა.
და სიახლოვის სიშორეში, კვლავ უფრო შორი
მისვლა ყელამდე, მიწვდომა ყელის...
არის ნანატრი ედემები, სიკვდილის სწორი-
მზე მთა და ველის.
ო, იგი წამი, მშვენიერო, ო, იგი ბაგდ!
ო, ეს წყეული სისხლის დუღილი.
ძეგლთა სიმაღლით, სივრცეებში! მე იქ აღვაგე
სულის წუხილი!